

område. En arbejdsgruppe arbejder p.t. på at etablere et nyt grundlag for en politisk beslutning om en løsning af Statens Arkivers lokale problemer, herunder specielt det påtrængende magasinproblem.

Regeringen vil i forbindelse med fremlæggelsen af finanslovsforslaget for år 2004 i august præsentere et oplæg til en løsning af Statens Arkivers lokalemæssige situation; et oplæg, som jeg som lovet vil indbyde ordførerne til en bredere drøftelse af.

Jeg synes også, det er tilfredsstillende at konstatere, at der på det ikkestatslige område er taget initiativ til etablering af regionale fælles magasinløsninger. Der er gode perspektiver i en sådan samordning.

Kl. 15.05

I den mindre udgiftskrævende del af udredningens anbefalinger har jeg bedt Kulturarvsstyrelsen om i samarbejde med relevante institutioner og personer at udarbejde en vejledning for god magasinering til gavn for alle landets kulturbevaringsinstitutioner.

Jeg har også noteret mig, at udredningen peger på behovet for en øget konserveringsindsats for at undgå, at genstande af enestående national betydning går til grunde, og for at forebygge, at der i fremtiden opstår store akutte bevaringsproblemer.

Udredningen peger på, at den konserveringsindsats, som finder sted på landets kulturbevaringsinstitutioner, kan målrettes mere, hvis man på de enkelte institutioner i højere grad prioriterer den konserveringsfaglige indsats efter genstandenes betydning.

Der synes også at være mulighed for at koordinere konserveringsindsatsen bedre. Der har jo været en tendens til, at de centrale kulturinstitutioner har hver deres konserveringsværksted. Vi kan heldigvis også se, at nu begynder de statslige institutioner at samarbejde mere på området, og det synes jeg er positivt.

Udredningen peger på, at der kan være flere fordele forbundet med fremover at tænke mere i fælles konserveringsværksteder. Større værksteder vil jo kunne trække og styrke et bedre fagligt miljø og dermed sikre, at institutionerne får løst deres opgaver bedre.

En anden stor trussel mod genstandene er den måde, de håndteres på. Mange genstande bliver beskadiget som følge af transport eller forkert behandling. Udredningen peger på, at der er brug for vejledende standarder for den daglige bevaring og håndtering af genstandene,

og jeg vil i den forbindelse bede Kulturarvsstyrelsen om i samarbejde med Konservatorskolen at igangsætte et sådant initiativ.

Allerede inden udredningsarbejdet blev igangsat, blev problemerne om det syreholdige papir diskuteret indgående. Arkiver og biblioteker har gennem en årrække peget på problemet med industripapir fremstillet i perioden fra 1850 til ca. 1970, fordi det papir er så syreholdigt, at papirets struktur nedbrydes relativt hurtigt. Her står vi over for en stor udfordring. Der er tale om en meget stor mængde papir. Det Kongelige Bibliotek har f.eks. opgjort mængden til 23 pct. af samlingerne.

Problemet er ikke generelt akut, men vi skal uden tvivl gøre noget inden for en overskuelig årrække, hvis papirmaterialet på vore arkiver og biblioteker ikke skal forgå på længere sigt. Jeg vil derfor snarest muligt tage initiativ til, at der nedsættes en arbejdsgruppe bestående af specialister på papirafsyningsområdet, som får til opgave at udarbejde en egentlig handlingsplan til løsning af udfordringen.

Der indsamles stadig mange genstande, og der er en tendens til, at denne indsamlingsindsats ikke altid er lige godt koordineret. Problemet er specielt for de kulturhistoriske museer, hvor indsamlingspolitikken har haft en tendens til at tage udgangspunkt i det enkelte museum og ikke i en egentlig helhed.

Udvalget anbefaler, at det kulturhistoriske museumsområde fremover skal arbejde i retning af en bedre koordinering på indsamlingsområdet. Opgaven er populært sagt at undgå, at alle indsamler det samme og derved gør bevaringsbyrden uoverskuelig for vore efterkommere. Sat på spidsen kan man jo spørge sig selv, hvor mange blå kaffekander og messingstrygejern vi ønsker at overlære til kommende generationer. Når først en genstand er indlemmet i en samling, er det jo et stort problem at udskille den igen.

Kulturarvsstyrelsen er derfor i gang med at udarbejde en database, som skal hjælpe til en bedre koordinering af indsamlingsarbejdet. Hensigten er, at alle museer med tiden skal registrere deres samlinger i basen. Det vil således blive muligt at få et overblik over, hvad der befinder sig på landets museer, og hvor der er et indsamlingsefterslæb eller det modsatte. På sigt skulle det gerne åbne op for en meget mere målrettet indsamling og kassationspolitik; en udvikling, som jeg lægger vægt på at fremme.